

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

(DIE FLEDERMAUS)

Johann Strauss

(1825 - 1899)

Οπερέτα σε 3 πράξεις

Libretto C.Haffner και R.Genée

βασισμένο στη κωμωδία «Le Réveillon»
των Meilhac και Halévy (1872)

Πρώτη παράσταση στη Βιέννη, 5 Απριλίου 1874

Σκηνοθεσία, διασκευή και προσαρμογή διαλόγων στα Ελληνικά

ΖΑΧΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ

© Κατοχύρωση πνευματικής ιδιοκτησίας 2006 - Copyright

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Gabriel von Eisenstein (Ευκατάστατος αστός)

Rosalinde (Σύζυγος του Eisenstein)

Frank (Διευθυντής των φυλακών)

Orlofsky (Ρώσος πρίγκιπας)

Alfred (Δάσκαλος τραγουδιού και παλιός ερωμένος της Rosalinde)

Dr. Falke (Συμβολαιογράφος και φίλος των Eisenstein)

Dr. Blind (Δικηγόρος στην υπηρεσία του Eisensteins)

Adele (Εσωτερική οικιακή βοηθός)

Ida (Αδελφή της Adele)

Frosch (Δεσμοφύλακας)

Ivan (Τελετάρχης και υπηρέτης του Πρίγκιπα)

**Melanie, Faustine, Felicita, Minni, Sidi
Hermine, Natalie, Sabine, Silvia,**] (Προσκεκλημένες του Πρίγκιπα)

Ali-Bey (ένας Αιγύπτιος)

Ramusin (Ακόλουθος αποστολής)

Murray (ένας Αμερικάνος)

Cariconi (ένας Μαρκήσιος)

4 Υπηρέτες του πρίγκιπα

2 Υπηρέτες στο σπίτι των Eisenstein

Τόπος:

Μια αριστοκρατική συνοικία (θέρετρο ή λουτρόπολη) κοντά σε μια μεγάλη πόλη

Χρόνος:

Τέλος του 19^{ου} αιώνα

Η αρίθμηση των σκηνών και της μουσικής ακολουθεί το σπαρτίτο

Johann Strauß: DIE FLEDERMAUS - EDITION PETERS

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Ένα δωμάτιο στο σπίτι του Eisenstein, με μεσαία και πλάγιες πόρτες. Η δεξιά είναι της εισόδου με ένα άνοιγμα γραμματοθυρίδας. Δεξιά μπροστά είναι ένας καναπές, αριστερά ένα τραπέζι μ' ένα κουδούνι πάνω του. Δεξιά πίσω ένα παράθυρο. Πίσω αριστερά ένας μπουφές και ένα πιάνο με ουρά. Πάνω στο πιάνο υπάρχει καθραρισμένη μια ασύμμετρα μεγάλη φωτογραφία του Eisenstein. Στον καναπέ είναι ακουμπισμένα μια ρόμπα ύπνου και ένας σκούφος. Κρεμάστρα.

ΣΚΗΝΗ 1

Nr. 1 **Introduction** (σελ. 13)

Ανοίγοντας η αυλαία έρχονται από δεξιά ο Falke με τον Alfred. Σταματάνε συνωμοτικά μπροστά στη πόρτα του σπιτιού. Ο Falke χτυπά το κουδούνι, πετάει στη γραμματοθυρίδα τον φάκελο με τη πρόσκληση για την Adele και κάνει νόημα στον Alfred να αρχίσει να τραγουδάει.

ALFRED

Täubchen, das entflattert ist, stille mein Verlangen.
Täubchen, das ich oft geküßt, Laß dich wieder fangen!
Täubchen, holdes Täubchen mein, komm, o komm geschwinde;
sehnsuchtsvoll gedenk ich dein, holde Rosalinde!

Εν τω μεταξύ ακούγοντας το κουδούνισμα, εμφανίζεται η Adele από την κεντρική εσωτερική πόρτα και πηγαίνοντας προς την είσοδο δεξιά, βλέπει το γράμμα, το σηκώνει και το ανοίγει πολύ ανυπόμονα, μια και απευθύνεται στην ίδια.

ADELE

Ha ha ha ha....
Da schreibt meine Schwester Ida...
Die ist nämlich beim Ballett.... (διαβάζοντας)
«Wir sind heut auf einer Villa,
wo es hergeht flott und nett.
Prinz Orlofsky, der reiche Suitier
gibt heute Abend dort ein grand Souper.
Kannst du eine Toilette von deiner Gnäd'gen annectieren
und elegant dich präsentieren,
so will ich gern dich ein dort führen.
Mach dich frei nur, und ich wette,
daß wir gut uns amüsieren;
Langeweile gibt es nie da!»
So schreibt meine Schwester Ida!
Ach, ich glaub's, ich zweifle nicht.
Wär gar zu gern von der Partie;
Aber schwierig ist die G'schicht!...
Könnt ich nur fort, wüsst' ich nur wie,
wüsst' ich nur wie?
Ach! Wenn ich jenes Täubchen wär',
fliegen könnte hin und her,
mich in Wonne und Vergnügen
in dem blauen Äther wiegen!
Ach, warum schufst du, Natur,
mich zur Kammerjungfer nur? (x2)

ADELE

Και μετά λέει ο Schiller, ότι ο άνθρωπος είναι ελεύθερος,
ακόμα κι αν γεννήθηκε με αλυσίδες, λέει.
Εμ' βέβαια, δεν έκανε υπηρέτρια, να δει τι σημαίνει...

ΣΚΗΝΗ 2

ALFRED *(τραγουδά πάλι από τον κήπο a cappella)*
Täubchen, das entflattert ist,
stille mein Verlangen...

ADELE

Μα ποιος φωνάζει,... επί τέλους, ...
ούτε μια στιγμή δεν μπορεί να συγκεντρωθεί κανείς...;

ALFRED
Täubchen, das ich oft geküßt,
Laß dich wieder fangen!

ADELE

Θα πρέπει να του δώσω κάτι για να το βουλώσει..!

ALFRED
Täubchen, holdes Täubchen mein,
komm, o komm geschwinde;
sehnsuchtsvoll gedenk' ich dein
holde Rosalinde! sehnsuchtsvoll gedenk' ich dein...

(Η Adele ανοίγει τη πόρτα και του δίνει ένα νόμισμα)

...holde Rosalinde!

ADELE

Rosalinde δεν υπάρχει εδώ... τουλάχιστον για σας..!
Εδώ υπάρχει μόνο μια Adele...
Παρακαλώ να φύγετε λέει αμέσως από τον κήπο μας..!

(Ο Alfred απομακρύνεται. Η Adele κλείνει τη πόρτα)

ADELE

Καλέ, δεν είναι τενόρος του δρόμου, αλλά ένας θαυμαστής μου...
Δηλαδή, ... όχι ακριβώς δικός μου, αλλά της κυρίας μου.

ΣΚΗΝΗ 3

(Στο δωμάτιο μπαίνει η Rosalinde)

ROSALINDE

Αχ..! Ο Alfred, ο παλιός μου έρωτας...
ο τενόρος με την ακατανίκητη φωνή...
Χμ... πριν από χρόνια, με είχε είδωλό του...!

ADELE

(μόνη της) Α, να η Κυρία μου..!
(κλαίγοντας ξαφνικά πολύ υπερβολικά και μες το κλάμα ακαταλαβίστικα)
Αα... Η θεί..α μου, η θεί...είτσα μου η κα...ημενούλα ...ααα

ROSALINDE *(μάλλον αδιάφορη, συνηθισμένη από τα ψευτοκλάματα της Adele)*
Τι συμβαίνει Adele...; Γιατί κλαις;

ADELE

Η θεί..είτσα..α μου..., είναι ά... ά... άρρωστη ...

ROSALINDE

Ποιοί είναι άρρωστοι; Μίλα καθαρά!

ADELE

Η θεία μου..., πολύ βαριά.... Στο νεκροκρέβατο... Ασαα....

(Σταματάει το κλάμα απότομα και γίνεται μειλίχια)

Γι αυτό, καλέ Κυρία, θάθελα να σας παρακαλέσω λέει,
να μου δώσετε λέει άδεια απόψε, για να πάω να τη δω, γιατί λέει...

ROSALINDE *(την διακόπτει απότομα και αποφασιστικά)*

Αδύνατον...!

ADELE

Μα καλέ Κυρία... η φτωχιά, άρρωστη, γριούλα θεία μου..!

ROSALINDE

Είπα αδύνατον...! Αποκλείεται...!

Ο σύζυγός μου πρέπει σήμερα να μπει στη φυλακή,
για πέντε ολόκληρες μέρες...!

ADELE

Γιατί καλέ Κυρία; Γιατί χαστούκισε λέει, τον ελεγκτή από τη ΣΔΟΕ;

ROSALINDE *(αυστηρά)*

Δε σου πέφτει λόγος..! *(αμέσως σε άλλο τόνο)* Ε, τι νάκανε..!

Ακούς εκεί να του πει πως έκανε ψεύτικη φορολογική δήλωση..!

ADELE

Ψεύτικη φορολογική δήλωση..!;

ROSALINDE

Μπορεί και τον εκβίασε για να του δώσει φακελάκι, ποιος ξέρει..!

ADELE

Φακελάκι..!; Γιατί, απαγορεύεται..!;

ROSALINDE

Τώρα είναι στο Δικαστήριο με τον Doktor Blind, τον δικηγόρο του
και κάνουν αίτηση για αναστολή. *(πάλι αυστηρά)*

Γι αυτό δεν μπορείς να λείψεις ούτε στιγμή.

ADELE

Μα...! Καλέ κυρία..!

ROSALINDE

Είπα αποκλείεται...! Τελεία και παύλα.

Nr. 1a Adele-Rosalinde (σελ. 20)

ADELE

Ach, ich darf nicht hin zu dir, Und du sehnst dich so nach mir
deiner heißgeliebten Nichte; Gar zu traurig ist die G'schichte!
Ach, warum schuf die Natur mich zu Kammerjungfer nur! (x2)

ROSALINDE

Du darfst heut nicht zu ihr, und wenn sie sich auch sehnt nach dir!
Wohl traurig klingt die G'schichte von der geliebten Nichte.
Ja, warum schuf die Natur dich zur Kammerjungfer nur! (x2)

ADELE

Μα...! Καλέ κυρία..! Σας παρακαλώ..!

ROSALINDE

Πήγαινε! Βραδιάζει και δε θα προλάβετε να ετοιμάσετε το δείπνο.

(Η Adele φεύγει κλαίγοντας από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 4

ROSALINDE

Πόσο τυχερές είναι μερικές θείες που έχουν τέτοιες ανιψιές...
Αλλά πώς να της δώσω άδεια; Να μείνω μόνη μου,
όταν ο άντρας μου θα είναι για πέντε μέρες στη φυλακή;

ALFRED *(εμφανίζεται ξαφνικά μπροστά της και τραγουδά από την Aida)*

»Pur ti riveggo, o mia Rosalinde...«

ROSALINDE

Alfred..! Πώς μπήκες... *(διορθώνοντας)* πώς τολμάτε να...

ALFRED *(τη διακόπτει τραγουδά από τον Rigoletto)*

»Ah inseparabile d'amore il dio, stringeva, o vergine, tuo fato al mio! «

ROSALINDE

Alfred, ξεχνάτε πως είμαι παντρεμένη;

ALFRED

Ω, αλοί και τρις αλοί..! Μα δε μ' ενοχλεί πολύ...!

ROSALINDE

Ενοχλεί όμως εμένα..! Κι όπου νάναι θάρθει ο άντρας μου..!

ALFRED

Ούτ' αυτό με ενοχλεί..!

Και θέλω να το ξεχάσω, όπως εσύ ξέχασες το πόσο μ' αγαπούσες.

»Nein, länger trag' ich nicht die Qualen...« *(Freischütz)*

«Αχ, δεν αντέχω πια τον πόνο...»

Ελεύθερος σκοπευτής του Carl Maria von Weber!

Ή μήπως προτιμάς κάτι από τον *Rigoletto του Verdi*...:

»T' amo...! T' amo ripetilo, o caro accento... «

ROSALINDE

Ησυχάστε επί τέλους! Δεν αγαπούσα εσάς..!

ALFRED

Όχι εμένα..!;

ROSALINDE

Μόνο... το όργανό σας..!

ALFRED

?;;

ROSALINDE

Εννοώ... το φωνητικό..! Τη φωνή σας..!

ALFRED

Α, τη φωνή μου... την έχω ακόμα, αλλά ανήκει στην ανθρωπότητα.
»Bella figlia dell' amore... schiavo son de vezzi tuoi...«

ROSALINDE *(Στην αρχή παρασύρεται και τραγουδά μαζί του και μετά ικετευτικά)*

Alfred σας παρακαλώ φύγετε,... Μα δε βλέπετε την αγωνία μου;

ALFRED

Φεύγω! ... αλλά μόνο υπό μίαν προϋπόθεση.

ROSALINDE

Ποια;

ALFRED

Ότι θα ξανάρθω όταν ο άντρας σου θα είναι στη φυλακή...!

ROSALINDE

Όστε ξέρετε..;

ALFRED

Όλος ο κόσμος το ξέρει...! Λοιπόν, Rosalinde ορκίσου, πως θα με υποδεχτείς όπως πρώτα, σε λίγο, που θάσαι ζωντοχήρα. Ορκίσου!

ROSALINDE

Όχι..!

ALFRED

Ορκίσου..!

ROSALINDE

Όχι..!

ALFRED

»Giura Rosalinde, giura a me ...«

ή από τη Δύναμη του Πεπρωμένου, ταιριάζει καλύτερα:

»Ετούτη τη ώρα (Solenne in quest'ora)

τον όρκο σου δώς μου (giurar mi dovete)«

ROSALINDE

Όχι..! Ποτέ..! Ακόμα κι αν μείνει ισόβια στη φυλακή, θα παραμένει να είναι ο σύζυγός μου και εγώ θα μείνω η πιστή του γυναίκα.!

ALFRED

Δε μου λες..., αυτός θα μείνει;

ROSALINDE

Θα μείνει.!

ALFRED

Κι εσύ θα μείνεις;

ROSALINDE

Θα μείνω.!

ALFRED

Τέλεια..! Αφού όλοι μένουν, θα μείνω κι εγώ.!

»Rosalinde, io resto a te..! « *(Κάθεται στον καναπέ και τον τρυπά μια βελόνα)*

Άου..! Μα ακόμα αφήνεις τις βελόνες σου όπου νάναι;

ROSALINDE

Alfred, σας ικετεύω..! Να..! *(του δίνει ένα κλειδί)*

ALFRED

Τι είν' αυτό;

ROSALINDE

Το κλειδί της πίσω πόρτας.! Και τώρα πηγαίνετε στο καλό.!

ALFRED

Όχι «στο καλό»..! «ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΑΝΕΙΔΕΪΝ»..! «Au revoir»..!

«A rivederci»..! «Auf Wiedersehen»..! «See you later, darling»..!

»Addio, addio, speranza ed anima...«

ROSALINDE *(συνεχίζοντας το ντουέτο)*

»Addio, addio, speranza ed anima...«

ALFRED

Αχ, Rosalinde, είμαι τόσο ερωτευμένος...!

ROSALINDE *(συγκινημένη)*

Αλήθεια;

ALFRED

Με τη φωνή μου...

ROSALINDE *(αγριεμένη)*

Τιμπί;

ALFRED

Και με σένα ... Rosa, Sali, Linda,... Rosalindaki μου.

(με τενορίστικη υπερβολή σε στυλ: „Allarmi“) »Arrivederci...«

(Ακούγονται φωνές από το δρόμο)

ROSALINDE *(τρομοκρατημένη)*

Θεός φυλάξει...! Ο άντρας μου..!

ALFRED

Δε με ενοχ... *(βλέποντας το κλειδί στα χέρια του)* Με ενοχλεί.!

ROSALINDE

Για τ' όνομα του Θεού, θα σας δει,...όχι από δω...

(Οδηγεί τον Alfred στη πίσω πόρτα του κήπου. Αυτός θα τρέξει γρήγορα για να προλάβει να διασταυρωθεί με τον Eisenstein πριν να μπει στο σπίτι του)

ΣΚΗΝΗ 5

(Ο Eisenstein επιστρέφει έξαλλος σπίτι του, ενώ τον ακολουθεί ο δικηγόρος του Dr. Blind)

EISENSTEIN *(ακόμα είναι στο δρόμο)*

Μα, τέτοια ηλιθιότητα...!

BLIND

Μα, ν ν ν α σας εξηγήσω..!

EISENSTEIN

Τι να μου εξηγήσεις, βρε άχρηστε άνθρωπε...!

Αντί για πέντε μέρες φυλακή θα καθίσω μέσα οχτώ....

BLIND

Μα, μ μ μ μα, ξξξε ξε ξεε..!

EISENSTEIN

Μάξι και ξερός..! Φτουου....! Πού σε βρήκα, για δικηγόρο...!

ROSALINDE

Ο άντρας μου κι ο δικηγόρος του... τσακώνονται..!

Κακό σημάδι...!

(Ο Alfred που βρίσκεται εν τω μεταξύ κοντά στην είσοδο του σπιτιού βγάζει το καπέλο του και χαιρετά τον Eisenstein, που προσπερνά φουριόζος και έξαλλος, αντιχαιρετώντας μέσα απ τα δόντια του)

ALFRED *(χαμογελαστά, σηκώνοντας το καπέλο του)*

Καλησπέρα.

EISENSTEIN

..σπέρα...

BLIND

Κα κα κα... Χαίρετε.!

(Ο Eisenstein και ο Blind μπαίνουν στο σπίτι)

No. 2 Terzett (σελ. 22)

EISENSTEIN

Nein, mit solchen Advokaten
ist verkauft man und verraten,
da verliert man die Geduld!

ROSALINDE

Nur Geduld!

BLIND

Nur Geduld!

EISENSTEIN

Statt daß jetzt die Sach' beendet,
hat's noch schlimmer sich gewendet,
und daran ist der nur schuld!

BLIND

Wer ist schuld?

ROSALINDE

Der ist schuld? Der wäre schuld?

EISENSTEIN
Ja, der ist ganz allein nur schuld!

ROSALINDE
Der Herr Notar?

BLIND
Das ist nicht wahr!

EISENSTEIN
Du wirst schon seh'n!

ROSALINDE
Was ist gescheh'n? Erkläre dich!

EISENSTEIN
So höre mich!

BLIND
Nein, erst will ich verteid'gen mich!

EISENSTEIN
Ersparen Sie sich diese Müh.
So etwas ist nicht zu verteid'gen!

BLIND
Mir scheint, Sie wollen mich beleid'gen!

ROSALINDE
Nur ruhig Blut, Warum die Wut?

EISENSTEIN
Der Herr Notar schwatzt wie ein Star!

BLIND
Herr Eisenstein fing an zu schrei'n!

EISENSTEIN
Sie stottern ja bei jedem Wort!

BLIND
Sie schimpfen ja in einem fort!

EISENSTEIN
Sie krähen wie ein Hahn!

BLIND
Sie sind ein Dummian!

EISENSTEIN
Sie sind ein Blödrian!

BLIND
Sie sind sehr inhuman!

EISENSTEIN
Sie reden lauter Lebertran
und dreh'n sich wie ein Wetterhahn!

BLIND
Sie rasen wie im Fieberwahn
und kollern wie ein Puterhahn!

ROSALINDE
Doch schone dein Organ - Es sei nun abgetan!
Das beste wär, Sie geh'n hinaus,
sonst wird noch ein Skandal daraus!

EISENSTEIN
Ja. sie hat recht,...

BLIND
Nein, diesen Ton.....

EISENSTEIN

...geh'n Sie hinaus,....

ROSALINDE

Das beste ist, Sie geh'n hinaus κλπ.

EISENSTEIN

...sonst wird noch ein Skandal daraus!

Ja, gehen Sie, da ist die Tür, hinaus, hinaus!

BLIND

...hält man nicht aus. Ich gehe hinaus! Ich gehe schon,

Ja, ja, ich geh aus diesem Haus!.... Beleidigend!

(Σχεδόν πετάνε τον δικηγόρο έξω από το σπίτι, αλλά αφίνει τον χαρτοφύλακά του)

ROSALINDE

Beruh'ge endlich diese Wut,

verurteilt bist du, nun denn, gut!

ergib dich drein und nach fünf Tagen,

Schon nach fünf Tagen, ist die G'schichte abgemacht!

EISENSTEIN

Fünf Tage, sagst du? Jetzt sind's gar acht!

Man hat mir drei dazu geschlagen...

So weit hat's dieser Mensch gebracht;

noch heute soll ich stellen mich

und komm ich nicht, so holt man mich.

ROSALINDE

Das ist zu stark, das muß ich sagen!

EISENSTEIN

Nicht wahr?

ROSALINDE

Ach, mein armer, armer Mann - noch heute also mußt du dran?

Was kann ich dir zum Troste sagen? Wie soll ich das ertragen?

(Επανέρχεται ο δικηγόρος για να πάρει τον χαρτοφύλακά του)

EISENSTEIN

Ach, mit solchen Advokaten κλπ.

ROSALINDE

Und daran ist der nur schuld!

BLIND

Wer ist schuld?

ROSALINDE

Sie sind schuld!

EISENSTEIN

Der ist ganz allein nur schuld!

BLIND

Wenn Sie nur erst wieder frei, / prozessieren wir auf's neu,

und ich werde Ihnen dann / schon zeigen was ich kann!

EISENSTEIN *(πρόζα)*

Και τι μπορείς να κάνεις, ρε κεκεδοκεφτέ;

BLIND

Rekurrieren, appellieren, / reklamieren, revidieren,
rezipieren, subvertieren, /devolvieren, involvieren,
protestieren, liquidieren, / exzerpieren, extorquieren,
arbitrieren, resümieren,....

EISENSTEIN

Hör'n Sie auf,.....

BLIND

...exkulpieren,....

EISENSTEIN

... 's ist genug!

BLIND

...inkulpieren....

ROSALINDE

Hör'n Sie auf,...

BLIND

...kalkulieren,....

ROSALINDE

... 's ist genug....

BLIND

...konzipieren,...

ROSALINDE

...hör'n Sie auf...

BLIND

...und Sie müssen triumphieren!

ROSALINDE

...es ist genug!

...Ob Sie Berge von Papieren - auch dabei zusammenschmieren,
doch Sie werden schließlich sich blamieren,

Ja, ach ja, blamieren!

Ach, mit solchen Advokaten ist man übel oft beraten,
und fürwahr, man braucht Geduld, ja Geduld!

EISENSTEIN

Wenn Sie jetzt nicht retirieren,

muß ich Sie hinausbugsieren

und vielleicht noch schließlich attackieren.

Muß ich Sie hinausbugsieren, ja, hinausbugsieren!

Nein, mit solchen Advokaten ist verkauft man und verraten,
und verliert man die Geduld!

BLIND

Rekurrieren, appellieren κλπ.

Ja, Sie werden triumphieren, / triumphieren sicherlich!

Ach, wir armen Advokaten sollen immer helfen, raten,
dazu braucht man viel Geduld!

ROSALINDE, EISENSTEIN, BLIND

Statt daß jetzt die Sach' beendet,

hat's noch schlimmer sich gewendet,....

ROSALINDE

...und nur der allein ist schuld, der ist schuld!

EISENSTEIN - BLIND

...und daran ist der (sind Sie) nur schuld, der ist (sind Sie)schuld!.

ΣΚΗΝΗ 6

ROSALINDE

Δηλαδή αυξήσανε τη ποινή σου; Αντί για 5 τώρα 8 ημέρες;

EISENSTEIN

Ναι, κι όλα τα χρωστάω σ' αυτόν τον... τον Κεκεδότηραγο..!

BLIND *(τραυλίζοντας)*

Με με- με-...

EISENSTEIN

Ποια μεμέ;

BLIND *(πάντα τραυλίζοντας)*

Με α- α- αδικείτε..! Μα- μα- ντάμ, εξό ξο -ξόργισε τον Δικαστή και συγχυ χυ -χύστηκα. Την άλλη φορά που θα χαστουκίσει Εφοριακό, ξέρω πως θα τον βγάλω έ- ε- ε- ε....

EISENSTEIN

Έξω!

BLIND *(τραυλίζοντας)*

Ε- ε- ε- !

EISENSTEIN *(διώχνοντάς τον απ το σπίτι)*

Έξω!

BLIND *(εννοώντας «έξω από τη φυλακή»)*

Ε- ε- έξω!

EISENSTEIN *(τον διώχνει έξαλλος)*

Έξω!

(Ο φεύγει κακήν κακώς)

ROSALINDE

Καημένε μου Gabriel! Οχτώ μέρες! Οχτώ ολόκληρες μέρες... και σήμερα που...

EISENSTEIN

Ναι, σήμερα κιόλας ήθελαν να με βάλουν μέσα..., μα τα κατάφερα να πάρω μια αναβολή ολίγων ωρών, για να φάμε μαζί οι δυο μας απόψε. *(χτυπά το κουδούνι υπηρεσίας)*
Αν όμως δεν πάω μόνος μου μέχρι τις οχτώ, θάρθουνε να με πάρουνε δια της βίας... Έλα, πάψε να κλαις;

ADELE

Τι επιθυμεί ο κύριος;

EISENSTEIN

Αγαπητό μου παιδί, θα πας στο ρεστωράν «Ο ΛΕΩΝ», να παραγγείλεις κάτι πολύ εκλεκτό.
Το δείπνο αυτό είναι... η τελευταία μου επιθυμία.!

ADELE

Δηλαδή, σαν τι εκλεκτό; Menu ad libitum?

EISENSTEIN

Εμμ..!

ROSALINDE

Τα αγαπημένα του πιάτα: Ιμάμ-μπαϊλντί και χοιρινό με σέλινο..!

ADELE

Μάλιστα, Κύριε...! *(Ο Eisenstein δίνει ένα τσίμπημα στα οπίσθια της Adele)*
Ααουτς..!

ROSALINDE

Gabriel...! Αυτό καταντά γελοίο, επιτέλους...!
Ο νους σου εσένα είναι όλο... στο φαΐ...!

EISENSTEIN

Με συγχωρείς αγαπητή μου...! Καταντά τραγικό θέλεις να πεις.
Αύριο στη φυλακή θα τρώω... Κύριος σίδε!..
Α, ναι! Ψάξε και βρες μου ένα παλιό κουστούμι, το πιο παλιό μου.

ROSALINDE

Γιατί;

(Χτυπάει το κουδούνι της πόρτας. Η Adele τρέχει να ανοίξει)

EISENSTEIN

Γιατί..;! Για τη φυλακή.! Αφού μου συμπεριφέρονται σαν νάμαι εγκληματίας θα πρέπει να ντυθώ και σαν εγκληματίας.

ΣΚΗΝΗ 8

ADELE *(από τη πόρτα αναγγέλλει:)*

A.! Ο Doktor Falke.

EISENSTEIN

Μμμ! Καλώς τα... μάτια μας τα δυό..!

FALKE *(Μπαίνοντας δίνει το παλτό του στην Adele)*

Χαίρετε..! Ααα, εδώ είναι ακόμα;

(Η Adele το κρεμά και μετά φεύγει για το ρεστοράν)

ROSALINDE

Χαίρετε..!

FALKE *(φιλά το χέρι της Rosalinde)*

Τα συγχαρητήριά μου ευγενική και ωραιότητα μου Κυρία.

Τα εγκάρδια συγχαρητήριά μου, που θα απαλλαγείτε απ' αυτόν τον τύραννο για οχτώ ολόκληρες ημέρες..!

ROSALINDE

Μα..! Dr. Falke...! Το μάθατε και σεις;

FALKE

Μα η τολμηρή παρουσία του στο Δικαστήριο

και το χαστούκι που έδωσε ο Gabriel στον Εφοριακό

είναι το θέμα της ημέρας σ' ολόκληρη τη πόλη...!

Όσο για σένα αγαπητέ μου, οι μέρες αυτές στη φυλακή

θα σε βοηθήσουν να διαλογιστείς,

να μετανοήσεις για τις αμαρτίες σου και να σώσεις τη ψυχή σου.

EISENSTEIN

Φάλκε, δε μας...!

ROSALINDE *(αγριοκοιτάζει τον Eisenstein)*

Μμμ..! Ωραία αστεία...!

Κι εσείς Doktor Falke, αντί να κοιτάξετε πως να τον παρηγορήσετε...!

FALKE

Μα ίσα-ίσα, Κυρία, για να τον παρηγορήσω έρχομαι...!

ROSALINDE

Τέλος πάντων..! Εγώ πηγαίνω να ετοιμάσω το τραπέζι.

Θα καθίσετε να φάμε μαζί, αγαπητέ Doktor, δεν είν' έτσι;

EISENSTEIN

Όχι, όχι, δε μας πέτυχε το φαί..! Ο Doktor βιάζεται να φύγει..!

Παρακαλεί πολύ, λέει, το παλτό του..!

(Η Rosalinde αγριοκοιτάζει τον Eisenstein)

FALKE

Έχεις δίκιο. Μη μπαίνετε στον κόπο, madame.

Είμαι ήδη καλεσμένος σε τραπέζι...!

Περνούσα και σκέφτηκα μήπως προλάβω να τον δω πριν να πάει στη φυλακή...!

ROSALINDE

Όπως νομίζετε...Μια άλλη φορά τότε... *(φεύγει για την κουζίνα)*

FALKE

Σας φιλώ το χέρι...

ΣΚΗΝΗ 9

FALKE

Πσς..! Άκου..!

EISENSTEIN *(τρομαγμένος)*

Με κοφοχόλιασες..! Έλα, λέγε επί τέλους, που είσαι καλεσμένος;

FALKE

Στου Πρίγκιπα Ορλόφσκυ...!

EISENSTEIN

Ορλόφσκυ; Ποιος είναι αυτός..!

FALKE

Έλα ντε..! Ο Ορλόφσκυ..!

EISENSTEIN

Δεν τον ξέρω..!

FALKE

Ο «σαμπάνια» Ορλόφσκυ..!

EISENSTEIN

Ε, δεν τον ξέρω..!

FALKE

Ένας νέος, τρελός, γλεντζές Ρώσος γαλαζοαίματος,
που ψάχνει κάθε μέρα κι άλλον τρόπο να χαλάει τα λεφτά του.

EISENSTEIN

Μπα...?! Ε..., να το βοηθήσουμε το παιδί..!

FALKE

Ακριβώς..! Γι αυτό θαρθείς και συ μαζί..!

EISENSTEIN

Πώς είπες...;;;

FALKE *(γνέφοντας καταφατικά)*

Ναι..! Και έχει καλέσει ολόκληρη την Όπερα..!

EISENSTEIN

Άντε ρε..! Την Όπερα..! Τις γερο-σακαράκες..!

FALKE

Ναι, κι αυτές μαζί..! Αλλά απόψε θα είναι εκεί κι άλλος κόσμος και
κοσμάκης, γυναίκες, θηλυκά, χορεύτριες, οι νέες τραγουδίστριες, οι
νέες μπαλαρίνες, τα επονομαζόμενα «ποντικάκια»..!

EISENSTEIN

Μπαλαρίνες..! Ποντικάκια...! Μη μου λες...

Ψοφάω για τέτοιους μεζέδες...!

Όμως απόψε με περιμένει εμένα άλλο γλέντι..!

FALKE

Μπα, δε βαριέσαι..!

Η φυλακή μπορεί να σε περιμένει κι ως αύριο το πρωί...

Απόψε θάρθης μαζί μου...!

EISENSTEIN

Μα δεν τον γνωρίζω καθόλου τον πρίγκιπα... Orlofsky...!

FALKE

Δεν υπάρχει πρόβλημα..! Ο πρίγκιπας έχει αδυναμία στους καλλιτέχνες, στους γλεντζέδες και προ πάντων στους Γάλλους ευγενείς..! Θα βρω μια δικαιολογία να σε παρουσιάσω..!

EISENSTEIN

Γάλλους ευγενείς..!?

FALKE

Ναι..! Ε, λοιπόν, θα σε παρουσιάσω σαν Μαρκήσιο Renard..!

EISENSTEIN

Marquis Renard...! Μου πάει...! Μόνο τα γαλλικά μου, ξέρεις...!

FALKE

Τι σε νοιάζει εσένα..! Εγώ είμαι εδώ..!

Κι αύριο το πρωί, πας στη φυλακή με την ησυχία σου...!

EISENSTEIN

Σωστά! Στη φυλακή θα πάω που θα πάω!

Τουλάχιστον ας γλεντήσω λιγάκι απόψε...!

FALKE

Κοίταξε μονάχα μην ξεχάσεις το ρολόι σου, που κούρντισε τόσες και τόσες γυναίκες...!

EISENSTEIN

Ναι, ναι..! Το ρολόι αυτό μ' έχει βοηθήσει πολύ. Είναι το πρώτο ρολόι τσέπης που ήρθε από το Παρίσι στη Βιέννη και που χτυπάει τις ώρες...! Όλες οι γυναίκες μου ζητούνε να τους το χαρίσω, εγώ όμως δεν το δίνω σε καμιά...! Αστειεύεσαι; Καμιά τους δεν θα το βάλει ποτέ στο χέρι..! Μου χρειάζεται για να τις βάζω εγώ στο χέ-

FALKE..!

Μωρέ συ, σπινθηροβολείς από πνεύμα απόψε..!

EISENSTEIN

Ναι, αυτό είναι αλήθεια..! Αλλά όχι μόνον απόψε...!

Θυμάσαι πέρσι τις Απόκριες, που σ' άφησα στο Prater μασκαρεμένο σε Νυχτερίδα; Βρε τι γέλια ήταν αυτά...! Ρεζίλι σ' είχα

FALKEάνει...

Πως δε θυμάμαι..!

Δε βρήκα αμάξι και αναγκάστηκα να ξεκινήσω για το σπίτι μου με τα πόδια, ανάμεσα στον κόσμο, μασκαρεμένος...!

EISENSTEIN

Όλος ο κόσμος έτρεχε από πίσω σου...! Ήταν πανηγύρι σωστό..!

FALKE

Όμως μια παλιά παροιμία λέει:

«Φυλάξου απ' την εκδίκηση της Νυχτερίδας...!»

EISENSTEIN (γελώντας)

Την εκδίκηση της Νυχτερίδας...; Εκδικούνται οι Νυχτερίδες;

FALKE

Ποιος ξέρει...; Η παροιμία το λέει: «Η εκδίκηση της νυχτερίδας»..!

Λοιπόν, σύμφωνοι γι απόψε...;

EISENSTEIN

Σύμφωνοι...!

Nr. 3 Duo (σελ. 38)**FALKE**

Komm mit mir zum Souper, es ist ganz in der Näh'!

Eh' du in der stillen Kammer

laborierst am Katzenjammer,

mußt du dich des Lebens freu'n,

Ein fideler Bruder sein!

Ballerinen, leicht beschwingt,

In den blendendsten Toiletten.

Fesseln dich mit Rosenketten,

Wenn die Polka lustig klingt!

Freundchen, glaub mir das verjüngt, Das verjüngt!

Bei rauschenden Tönen im blendenden Saal

mit holden Sirenen beim Göttermahl,

Da fliehen die Stunden in Lust und Scherz.

Da wirst du gesunden von allem Schmerz.

Soll dir das Gefängnis nicht schädlich sein,

mußt du etwas tun, dich zu zerstreu'n!

Siehst du das ein?

EISENSTEIN

Das seh' ich ein!

FALKE

Siehst du das ein?... Siehst du das ein?

EISENSTEIN

Das seh'ich ein!...

Doch meine Frau, die darf's nicht wissen.

FALKE

Du wirst zum Abschied zärtlich sie küssen,

Sagst: Lebewohl, meinsüßes Kätzchen!

EISENSTEIN

Nein. nein, mein Mauserl, sage ich,

mein süßes Mauserl!...

FALKE

Süßes Mauserl!

EISENSTEIN, FALKE

...denn als Katze schleich ich selbst

(schleichst du) aus dem Hause mich (dich)

FALKE

Und während sie schläft ganz fest,
gehst du, statt in deinen Arrest,
mit mir zu dem himmlischen Fest,...

EISENSTEIN, FALKE

...mit (dir) mir zu dem himmlischen Fest!

FALKE

Ich führe dich ein als Fremden:
Marquis Renard sollst du dort sein!
So wird man nichts erfahren können. Willst du?

EISENSTEIN

Ach, ich wär' schon erbötig.....

FALKE

Du mußt!

EISENSTEIN

...wenn nur....

FALKE

Du mußt dir's vergönnen,
zur Gesundheit ist's ja nötig.

EISENSTEIN

Ja, ich glaub, du hast recht,
die Ausred' ist nicht so schlecht!

FALKE

Soll dir das Gefängnis nicht schädlich sein...

EISENSTEIN

Soll mir das Gefängnis nicht schädlich sein...

EISENSTEIN, FALKE

....Muß ich etwas tun
....Mußt du mich (dich) zu zerstreu'n.

FALKE

So kommst du?

EISENSTEIN

Wer kann widerstehn'n? Ja, ich bin dabei!

FALKE

Zum Teufel mit deiner Leimsiederei!

EISENSTEIN, FALKE

Ein Souper uns heute winkt,
wie noch gar keins dagewesen,
hübsche Mädchen, auserlesen!
zwanglos dort man lacht und singt!
La la la la...

ΣΚΗΝΗ 10

(Η Rosalinde έρχεται στη σκηνή, κρατώντας ένα κουρελιασμένο κοστούμι και τους βλέπει να χορεύουν)

ROSALINDE

Καλά, τρελαθήκατε εντελώς;

FALKE

Μα δε βλέπετε; Τελικά όχι μόνο κατόρθωσα να τον παρηγορήσω, αλλά και να του ανεβάσω το ηθικό. Έπειτα...

EISENSTEIN *(τον διακόπτει)*

...για μη σκουριάσω στην υγρασία της φυλακής, μου έδειξε πώς να κάνω λίγο Aerobic...Λα-λαρα-λά-λα..!

FALKE

Ακριβώς..! Και βαθιές εισπνοές...

Και ένα και δύο... και πάνω και κάτω... και επίκουση και ...

(κοιτάζοντας το ρολόι του)

Ω, έχω ήδη αργήσει..! Και θα πρέπει να προλάβω να αναγγείλω στον Διευθυντή των φυλακών κύριο Frank, τον ερχομό του νέου του τροφίμου. Θα σε περιμένω εκεί Gabriel, για να σε συστήσω αυτοπροσώπως..! Κι όπως είπαμε: Αγέρωχος...! Ψηλά το κεφάλι..!

(Ο Falke φεύγει και ο Eisenstein τον συνοδεύει μέχρι την πόρτα)

EISENSTEIN

Ναι, ναι...! Και χαιρετισμούς στα «ποντικάκια»...!

ΣΚΗΝΗ 11

ROSALINDE

Στα ποντικάκια...;!

EISENSTEIN

Εεε... ναι, ποντικάκια. Σε κάθε φυλακή υπάρχουν ποντικάκια. Τα ποντικά, αγάπη μου, εικονογραφούν την ποίηση του κελιού.

ROSALINDE

Θεέ μου..! Απόψε θα είσαι αγκαλιά με ποντικά;

EISENSTEIN

Όχι με ποντικά.! Με «ποντικάκια»..! Το ελπίζω τουλάχιστον...!
Και τώρα θα ξεκινήσω για τη φυλακή ανάλαφρος, σα να πήγαινα να γλεντήσω με μπαλαρίνες.!

ROSALINDE

Αχ, Gabriel, είναι ώρα τώρα για τραγούδια και χορούς;

EISENSTEIN

Έχεις δίκιο..! Είναι ώρα να πάω να ντυθώ με τα καλύτερά μου..!

ROSALINDE

Με τι να ντυθείς...;;;

EISENSTEIN

... με τα καλύτερά μου. Βεβαίως..! Πρέπει να πάω στη φυλακή με όλη μου την αξιοπρέπεια. Η εμφάνισή μου αυτή θα είναι μια διαμαρτυρία. Ναι, ναι, μια σιωπηλή, αλλά και εύγλωττος διαμαρτυρία, κατά της τυφλής Δικαιοσύνης που καταπιέζει την Κριτική και οι φυλακίσουν μπορούν. Να με ταπεινώσουν, ποτέ..!

Και ξέρω πως θα ντυθώ..! Το μαύρο μου μεταξωτό,

(συνεχίζει τραγουδιστά στο σκοπό «Ein Souper uns heute winkt» και χορεύοντας...)

βελουδένιο παπιονάκι,
μαντηλάκι στο τσεπάκι,
το ψηλό το καπελάκι
και λουστρίνι παπουτσάκι... Τραλαλα.. τραλαλα

(...πηγαίνει στο δωμάτιό του για να ντυθεί)

ΣΚΗΝΗ 12

ROSALINDE

Ε, πάει... τούστριψε...!

Και καλά αυτός πάει στη φυλακή...

με τον άλλον τι θα κάνω, που του ορκίστηκα, πως θα τον δεχθώ...

Ο όρκος είναι όρκος, δεν επιτρέπεται να μην τον κρατήσω..!

(έρχεται η Adele και δύο σερβιτόροι με ένα δίσκο σκεπασμένο. Κάτω απ' το καπάκι είναι ένα κεφάλι από αγριογούρουνο με ένα μπουκέτο γαρύφαλλα στο στόμα)

ADELE

Ο chef από το ρεστωράν «Ο ΛΕΩΝ»,
σας στέλνει, λέει, αυτό το κεφαλάκι...

ROSALINDE

(με έκφραση αηδίας)

Για ποιο κεφαλάκι μιλάς; Αυτό είναι...

ADELE

Όλα τα άλλα, λέει, του είχανε τελειώσει.

ROSALINDE

Και πήρες αυτό το τερατούργημα;

ADELE

Γιατί καλέ κυρία; Αφού το πλήρωσα να μην τόπαιρνα..!

Θα αρέσει στο κύριο, το ξέρω...!

(οι δύο σερβιτόροι φεύγουν)

EISENSTEIN

(από τα παρασκήνια)

Μα δε μου λέτε, που έχω αφήσει τα λουστρίνια μου;

Δεν τα βρίσκω πουθενά...!

ADELE & ROSALINDE

(συγχρόνως)

Κάτω απ' το κρεβάτι μου..!

(κοιτάζονται: Η Adele με ενοχές η Rosalinde με απορία)

ROSALINDE

Δε μου λες, Adele..!

ADELE *(αμήχανα φοβισμένη)*

Μάλιστα κυρία;

ROSALINDE

Πως είναι η φτωχιά, άρρωστη, γριούλα θεία σου..!

ADELE

Τι να σας πω, καλέ κυρία..! Μια έτσι, μια αλλιώς...!

Δηλαδή πιο πολύ γέρνει στο αλλιώς..!

Πάντως, λέει, μάλλον δεν τη βγάζει..!

ROSALINDE

Μήπως η φτωχιά, άρρωστη και μάλλον αλλιώς γριούλα είναι κανένας πλούσιος, υγιέστατος και πολύ έτσι νέος..;

ADELE

Μα, τι λέτε, κυρία; Αμφιβάλλετε για την ηθική μου;

ROSALINDE

Ηθική..;

ADELE

Ναι..!

ROSALINDE

Τέλος πάντων..! Φτωχιά-πλούσιος, γριά-νέος, έτσι κι αλλιώς, το ίδιο μου κάνει..! Σου δίνω την άδεια που μου ζήτησες.

ADELE

Αλήθεια;! Ναι..! Χίλια ευχαριστώ, κυρία..! Χίλια ευχαριστώ..!

ROSALINDE

Και πες στον Resi και τον Johann, ότι δεν τους χρειαζομαι άλλο απόψε... Μπορούν να φύγουν.

ADELE

Καλέ κυρία... και θα μείνετε μόνη σας απόψε;

ROSALINDE

Ναι..! Δε θέλω κανένας να ενοχλήσει του χωρισμού μου τον πόνο..!

ADELE

Καλέ κυρία...

ROSALINDE

Αύριο να έρθετε πάλι... αλλά... μετά το μεσημέρι..!

ΣΚΗΝΗ 13

(εμφανίζεται ο Eisenstein ντυμένος με φράκο κλπ)

EISENSTEIN

Τραλαλάλα...

Στο μαλλί Violet de Mars, στα εσύρουχα άρωμα πορτοκάλι.

Μένει το φράκο μου να αρωματιστεί με Eau de Cologne..!

Adele, τη κολόνια;

(Η Adele και η Rosalinde τον κοιτάζουν έκπληκτες και χαζεμένες)

Adele είπα, τη κολόνια, δεν ακούς;

(Η Adele παίρνει το φλακόν με την κολόνια και τον αρωματίζει)

Αχ, θεούλη μου, θ' αργήσω..!

Κάνε γρήγορα...! Ρίξε μου παντού..! Παντού!

Μυρίζω ωραία;....

ADELE

Καλέ κύριε, ... για τη φυλακή;

EISENSTEIN

Ναι..! Είπαμε:

Να με φυλακίσουν μπορούν. Να με ταπεινώσουν, ποτέ..!

(δίνει ένα τσίμπημα στα οπίσθια της Adele)

ADELE

Άαουτς..!

EISENSTEIN

Ντύνομαι αρωματίζομαι – κι ύστερα εξαφανίζομαι...

ή μάλλον εξατμίζομαι..! *(στην Adele)* Τη μπέρτα μου...!

ROSALINDE

Μα Gabriel, δε θα δειπνήσουμε μαζί απόψε;

EISENSTEIN

Αχ, ναι..! *(βλέπει τη γουρουννοκεφαλή)* Αμάν..! Κρίμα στα λεφτά..!

Rosalinde, αγάπη μου, είναι θλιβερό, είναι τρομερό, μα απόψε...

δε μου πάει μπουκιά κάτω....! Θα δειπνήσω με τα ποντικάκια.

(αλλάζοντας διάθεση)

Δε μου λέτε, δε σας βρίσκεται ένα λουλουδάκι για το πέτο...

τριαντάφυλλο, καμέλια, βασιλικός, κατιφές, γαρύ-φαλο...

(βλέπει τα γαρύφαλλα στο σώμα του γουρουνιού, κόβει ένα και βάζοντάς το στο πέτο του...)

Αγριογουρουνάκι μου, με όλο το θάρρος και δίχως παρεξήγηση...

Με την άδειά σου..! Ευχαριστώ.

ADELE

Και το κεφαλάκι;

ROSALINDE

Πάρτο στη φτωχιά, άρρωστη θεία σου, να το φάει να καρδαμώσει.

ADELE

Τι λέτε, καλέ κυρία..! Θα τη στείλει μια ώρα γρηγορότερα...;!

EISENSTEIN

Rosalinde, γυναίκα μου ακριβή...!

ROSALINDE

Gabriel, μοναδικέ μου σύζυγε...!

EISENSTEIN

Χωρίζουμε...!

ROSALINDE

Αδύνατον...!

ADELE

Ε, με λίγη προσπάθεια..!

EISENSTEIN

Γλυκά νάναι τα ονείρατα στον ύπνο σου βαθειά
Όσο ο άντρας σου μακριά σου κάπου αλλού θα ξενυχτά..!

ROSALINDE

Ω, Gabriel! Φτωχέ μου Gabriel..!

(Η Adele φυσάει δυνατά τη μύτη της)

EISENSTEIN

Rosalinde, γυναίκα μου,
πρέπει τώρα να φανείς άντρας αληθινός...!

ADELE

Άλλο και τούτο πάλι..! Ας το δω κι ας πεθάνω...!

Nr. 4 Terzett (σελ. 50)

ROSALINDE

So muß allein ich bleiben - acht Tage ohne dich!
Wie soll ich dir beschreiben - mein Leid so fürchterlich!
Wie werd' ich es ertragen, - daß mich mein Mann verließ?
Wem soll mein Leid ich klagen? - O Gott, wie rührt mich dies!
Ich werde dein Gedenken des Morgens beim Kaffee,
wenn ich dir ein will schenken, die leere Tasse seh.'
Kann keinen Gruß dir winken - aus Jammer werd' ich gewiß
ihn schwarz und bitter trinken. Ach!

EISENSTEIN

O Gott, wie rührt mich dies!

ROSALINDE, ADELE, EISENSTEIN

O Gott, wie rührt mich dies!

O je, o je, wie rührt mich dies! κλπ.

ROSALINDE

Wo bleibt die traute Gruppe,
kommt Mittag dann heran?
Zum Rindfleisch wie zur Suppe - zum Braten keinen Mann!

Und sinkt der nächt'ge Schleier - gibt's wieder mir 'nen Riß.
Mein Schmerz wird ungeheuer!

ROSALINDE, ADELE, EISENSTEIN

O je, o je, wie rührt mich dies! κλπ.

EISENSTEIN

Was soll das klagen frommen? - Den Kopf verlier' ich schier!

ROSALINDE

Mein Kopf ist ganz benommen!

ADELE

Den meinen hab' ich hier!

EISENSTEIN

Leb' wohl, ich muß nun geh'n!

ROSALINDE, ADELE

Leb' wohl, du mußt (er muß) nun geh'n!

ROSALINDE, ADELE, EISENSTEIN

Doch bleibt ein Trost so süß!

ADELE

Es gibt ein Wiedersehen! κλπ.

ROSALINDE, ADELE, EISENSTEIN

Es gibt ein Wiedersehen! - O Gott, wie rührt mich dies! κλπ.

(O Eisenstein φεύγει. Adele φεύγει, αφού ζητήσει πρώτα την άδεια από τη Rosalinde)

ΣΚΗΝΗ 14

ROSALINDE

Κλαίει και χορεύει μαζί. Τι ελαφρόμυαλοι που είναι οι άντρες...!
Αλλά σίγουρα θα βρει τρόπο να παρηγορηθεί,
ενώ εγώ η ταλαίπωρη σύζυγος, μόνη και εγκαταλελειμμένη
θα τον κλαίω, μέχρι... μέχρι νάρθει ο άλλος...!

ALFRED *(έχει ήδη μπει και κάθεται στο πιάνο)*

»Son qui...! « *(από την Tosca)*

ROSALINDE

Alfred, σιγά...! Θα μας ακούσουν..!

ALFRED

Ποιος θα μας ακούσει;

»Wir sind allein, zum ersten Mal allein«

»Είμαστε μόνοι, για πρώτη φορά μόνοι« από τον Lohengrin.

ROSALINDE

Λοιπόν, τι έχετε να μου πείτε;

ALFRED *(απειλητικά)*

Τι έχω να σου πω;

ROSALINDE

Ναι..!

ALFRED *(επαναλαμβάνει απειλητικότερα)*

Τι έχω να σου πω;

ROSALINDE

Ναι..!

ALFRED

Μια θλιβερή ιστορία.

»Τον αγαπούσε – την αγαπούσε – κι αυτή τον άφησε..«

και τώρα κάθεσαι... ψάχνοντας νάβρει έστω και για μια στιγμή
το όνειρο του χαμένου του παραδείσου: »Oh, paradiso...« Ωω!

(βλέπει πάνω στο τραπέζι τα φαγητά και το κρασί, σηκώνεται και παίρνει δυο ποτήρια)

Όπως βλέπω φρόντισες να με υποδεχτείς πριγκιπικά.

Σ' ευχαριστώ..! *(κρατώντας το μπουκάλι με το κρασί)*

Ο άντρας σου μου είναι βαθύτατα αντιπαθής...

ROSALINDE

Alfred, ...!

ALFRED

... αλλά από κρασιά κάτι καταλαβαίνει...!

Θυμάσαι που σου έκανα μαθήματα τραγουδιού;

(νοσταλγικά) Το θυμάμαι σαν νάταν χθες.

(ξαφνικά συννεφιάζει) Θυμάμαι ακόμα και μια υπόσχεση γάμου:

»Ewig wird' ich dir gehören...« *(από την Die verkaufte Braut)*

»Μια ζωή θα σου ανήκω...« Smetana «η πουλημένη μνηστή»..!

ROSALINDE

Alfred, ...!

ALFRED

Ορκίστηκες να με περιμένεις, όταν έφυγα να κάνω καριέρα

για το δικό σου χατίρι. Ήρθα πίσω και...

ROSALINDE

Κάνατε καριέρα;

ALFRED

Όχι.- ... Αλλά και γι αυτό ακόμα σε συγχώρησα,

που άφησες τη σκηνή για να γίνεις μια κοινή... αστή..!

(την τραβάει ξαφνικά πάνω του και σχεδόν της ψιθυρίζει με άγριο πόθο)

Κι είχες, Θεέ μου, τέτοιο ταλέντο..!

ROSALINDE *(ξελιγωμένη)*

Αλήθεια;

ALFRED

Σε κάθε ρόλο, σε όλες τις στάσεις...! *(προσπαθεί να την φιλήσει)*

ROSALINDE *(απελευθερώνεται)*

Alfred, σας υποδέχτηκα, για να κρατήσω τον όρκο μου,
τουλάχιστον αυτή τη φορά.

Δεν νομίζω να θελήσετε να... αποπλανήσετε αυτή,

που κάποτε ήταν τόσο πολύτιμη για σας ...!;

ALFRED

Να σε αποπλανήσω;

Ούτε να σε αποπλανήσω θέλω, αλλά ούτε και το κρασί σου θέλω...

...να το βλέπω μόνο μπουκάλι..!

Απόψε, λοιπόν, θα πιούμε και θα τραγουδήσουμε ...!

ROSALINDE

Όχι..! Όχι τραγούδι..!

ALFRED

Γιατί όχι; Αφού ξετρελαίνεσαι με τ' όργανό μου..!

ROSALINDE

Γι αυτό ακριβώς..!

Nr. 5 Finale (σελ. 60)**ALFRED**

Trinke, Liebchen, trinke schnell,
Trinken macht die Augen hell!
Sind die schönen Äuglein klar,
siehst du alles licht und wahr.

Siehst, wie heiße Lieb' ein Traum,
der uns äffet sehr,
siehst, wie ew'ge Treue Schaum...
So was gibt's nicht mehr!

Flieht auch manche Illusion,
die dir einst dein Herz erfreut,
gibt der Wein dir Tröstung schon
durch Vergessenheit!

Glücklich ist, wer vergißt,
was doch nicht zu ändern ist.
Kling, kling, sing, sing, sing,
trink mit mir, sing mit mir. Lala, lala, lalala!
...Sing, sing., sing, trink mit mir,
sing, sing, sing!

ROSALINDE

Ach, was tut man hier?

ROSALINDE & ALFRED

Glücklich ist, wer vergißt
was doch nicht zu ändern ist. (x2)

ROSALINDE

Er geht nicht von hinnen,
schläft hier wohl noch ein.
Was soll ich beginnen?

ALFRED

Stoß an!

ROSALINDE

Nein, nein, nein, nein!

ALFRED

Stoß an!

ROSALINDE

Nein, nein, nein, nein!

ALFRED

Ach! Trinke, Liebchen, trinke schnell,
Trinken macht die Augen hell!
Mach' doch nur kein bö's Gesicht.
Sei hübsch lustig, grolle nicht!

Brachst du einmal auch die Treu'.
Das sei dir verzieh'n!
Schwöre wieder mir auf's Neu',
und ich glaub' es kühn!
Glücklich macht uns Illusion,
ist auch kurz die ganze Freud'!
Sei getrost, ich glaub' dir schon
und bin glücklich heut'!

ROSALINDE, ALFRED

Glücklich ist, wer vergißt
was doch nicht zu ändern ist. (x2)

ROSALINDE

Ακούω φωνές από κάτω! Ακούτε και σεις;
Κάποιοι έρχονται στο σπίτι..!

ALFRED

Δε με ενοχλεί καθόλου..!

(χτυπάνε την πόρτα)

ROSALINDE

Θεέ μου, σε τι άσχημη θέση...;

ALFRED

Ούτε η θέση με ενοχλεί..!

(Εμφανίζεται ο Frank με δύο αστυφύλακες)

FRANK

Ευγενική κυρία, πιστεύω να μην σας τρόμαξα!
Ονομάζομαι Frank και είμαι ο διευθυντής των φυλακών.
Θα έχω την τιμή να συνοδεύσω αυτοπροσώπως
τον υπό κάθειρξιν σύζυγόν σας εις το κελί του...

ROSALINDE

Ναι, αλλά ο σύζυγός μου είναι...

ALFRED *(διακόπτοντας απότομα)*

Trinke, Liebchen, trinke schnell
Trinken macht die Augen hell!

ROSALINDE *(στον Alfred)*

Σωπάστε επί τέλους, δεν είμαστε μόνοι..!

ALFRED

Δε με ενοχλεί καθόλου!
Kling, kling, kling sing mit mir.
- trink mit mir...!

FRANK *(Στον Alfred)*

Το αμάξι περιμένει κάτω.
Ελπίζω να μην φέρετε περαιτέρω αντίστασιν εις τα όργανα,
τας αρχάς και τας εξουσίας...

ALFRED (τον διακόπτει τραγουδώντας του κατάμουτρα)

Nein, glücklich ist wer vergißt was doch nicht zu ändern ist.

FRANK

Χα, χα! Ορθώς!

Βλέπω αντιμετώπιζετε την κατάσταση με χιούμορ!

ALFRED (Προσφέρει στον Frank ένα ποτήρι καρασί)

Trink, trink, trink, sing mit mir, trink mit mir..!

FRANK

Ε, να μην σας προσβάλλω..!

ALFRED & FRANK

Nein, glücklich ist wer vergißt

was nicht mehr zu ändern ist.

FRANK

Sie seh'n, ich kann auch gemütlich sein.

nun kommen Sie, mein Herr von Eisenstein

ROSALINDE (μόνη της)

Was soll ich tun?... O welche Pein!

ALFRED

Ich bin nicht Herr von Eisenstein,

bin nicht der, den Sie suchen!

FRANK

Sie sind es nicht?

ALFRED

Zum Wetter, nein!

FRANK

Nur Ruhe, nicht gleich fluchen!

ROSALINDE (στον Alfred)

Sie müssen jetzt mein Gatte sein!

FRANK (μόνος του)

Sollt' ich hier hintergangen sein?

ROSALINDE

Mein Herr, was dächten Sie von mir - saß ich mit einem Fremden hier?

Das wär' doch sonderbar!

Mit solchen Zweifeln treten da - Sie wahrlich meiner Ehr' zu nah';

Beleid'gen mich fürwahr!

Spricht denn diese Situation - hier nicht klar und deutlich schon?

Mit mir so spät im Tete-à-tete - ganz traulich und allein,

in dem Kostüm so ganz intim - Kann nur allein der Gatte sein!

ALFRED, FRANK, ROSALINDE

Mit ihr so spät im Tete-à-tete - ganz traulich und allein,

in dem Kostüm so ganz intim - kann nur allein der Gatte sein!

ROSALINDE

Gleich einem Pascha fanden Sie - ihn, mir im Schlafrock vis-à-vis.

Die Mütze auf dem Haupt.

Daß man bei solchen Bilde noch - einwenig zweifeln könnte doch,

das hätt' ich nie geglaubt!

Sehen Sie doch, wie er gähnt, - wie er sich nach Ruhe sehnt!
Im Tete-à-tete mit mir so spät - schlief er beinah schon ein...
So ennüiert und so blasiert - kann nur allein ein Eh'mann sein.

ALFRED, FRANK, ROSALINDE

Im Tete-à-tete mit mir so spät - schlief er beinah schon ein...
So ennüiert und so blasiert - kann nur allein ein Eh'mann sein.

FRANK

Nein, nein, ich zweifle gar nicht mehr,
doch da ich fort nun muß,
so geben Sie, ich bitte sehr,
Sich schnell den Abschiedskuß!

ROSALINDE

Den Abschiedskuß?

ALFRED

Den Abschiedskuß?

FRANK

Den Abschiedskuß!

ROSALINDE (*στον Alfred*)

Nun denn, wenn es sein muß, - da haben Sie den Kuß!

ALFRED

Soll ich schon brummen müssen
für den werten Herrn Gemahl,
kann ich für ihn auch küssen!
Komm, Weibchen, küß' mich noch einmal!

FRANK

Mein Herr, ich bin etwas pressiert,
da heut' ich selbst noch invitiert.
d'rum lassen Sie uns gehen,
Ja lassen endlich Sie uns geh'n!

ROSALINDE (*στον Alfred*)

Sie finden gewiß dort meinen Gemahl.

ALFRED

Wir brummen vielleicht in demselben Lokal.

ROSALINDE

O schonen Sie mich!

ALFRED

Ganz sicherlich!

ROSALINDE

O schonen Sie mich!

ALFRED

Ganz sicherlich!

ROSALINDE

Ach!

FRANK

Folgen Sie nun schnell, der Wagen ist zur Stell,
D'rum fort, d'rum fort, nur schnell!

Mein schönes, großes Vogelhaus, es ist ganz nahe hier.
Viel' Vögel flattern ein und aus, und finden frei Quartier.

D'rum lad' ich Sie ganz höflich ein, verehrtester, ich bitt',
dort auch mein werter Gast zu sein. (x2)

Verehrtester, ich bitt', ich bitt',
spazier'n S'gefälligst mit!

ALFRED

Wenn es sein muß, so will ich geh'n!

ROSALINDE

Doch schweigen Sie!

ALFRED

Es soll gescheh'n!

FRANK

Nur fort, schnell fort!

ALFRED

Gleich will ich mich bequemen - doch erst noch Abschied nehmen!

ROSALINDE

Genug, mein Herr, es ist schon gut!

ALFRED

Ein Küßchen noch, dann hab' ich Mut!

ROSALINDE

Nein, nein, genug, wir müssen scheiden!

ALFRED

Ein, Küßchen gibt Trost mir im Leiden..!

FRANK

Mein Herr, genug der Zärtlichkeit - wir kommen nicht zu Ende heut'!
Genug, es ist schon Zeit!

ROSALINDE, ALFRED, FRANK

Mein (sein) schönes, großes Vogelhaus, es ist ganz nahe hier.
Viel' Vögel flattern ein und aus, und finden frei Quartier.

D'rum lad' ich Sie ganz höflich ein, verehrtester, ich bitt',
dort auch mein werter Gast zu sein.

ROSALINDE, ALFRED

..Er ladet Sie ganz höflich ein,....

ROSALINDE, ALFRED, FRANK

...auch sein Gast zu sein!

ROSALINDE

D'rum bitt' ich, fügen Sie sich drein, - Es muß ja leider sein!

ALFRED

Ich füge vorderhand mich drein, - Das wird das Beste sein!

FRANK

Ich bitte, fügen Sie sich drein, - Das wird das Beste sein!

ROSALINDE

Ja, ja, leider, ach, leider muß es sein, - Leider muß es ja sein!

ALFRED

Das wird wohl vorderhand das Allerbeste sein, - Leider muß es ja sein!

FRANK

Ich bitte fügen Sie sich drein, es muß geschieden sein,
Ohne Umständ' nun, denn es muß ja sein!

ROSALINDE

Nun wohlan, das... Schicksal will daß heut' allein ich soll soupieren;
ja, ich füge willig mich darein! Warum soll man noch vergeblich
streiten hier und lamentieren? Fort, nun fort, es muß ja sein! Ach!

ALFRED

Ach, wie gern möcht' hier mit Ihnen ich soupieren,
aber, wie mir scheint, soll's nicht sein! Ach!
Das Schicksal will mich grausam schon von hinnen führen!
Fort, denn fort, es muß ja sein, ja sein!

FRANK

Kommen Sie, ich selbst will heute auch soupieren,
Fügen Sie sich endlich doch darein!
Lassen Sie sich ohne Umständ' arretieren!
Fort, nun fort, es muß sein, d'rum fort!

(Frank με τους αστυφύλακες παίρνουν τον Alfred και αποχωρούν)

[ΑΥΛΑΙΑ - Τέλος πρώτης πράξης]